

[Statsministeren.]

Tekstil, Skotøj og maaske enkelte andre, og til Trods for at Antallet af arbejdsløse var langt mindre, var det ikke muligt, trods Opfordringer Gang paa Gang, at faa Venstre til at gøre det allerringeste derimod. Sammenligningerne er gode for at faa i Erindring, hvordan Venstre dengang stillede sig over for en Krise. Det ærede Medlem Hr. Elgaard havde et Aarstal fremme, hvor der var 35 000 arbejdsløse. Ingen vil benægte, at den Krise, der begyndte i 1931, har været af en ganske anderledes ondartet og omfattende Karakter end den, der var, da der var de 35 000 arbejdsløse, og dog er det lykkedes under dennr ondartede Krise virkelig at bringe langt flere end 35 000 i Arbejde med den Politik, der er ført. Der er ingen, der med Sandhed kan benægte, at der ogsaa fra Regeringens Side i disse Aar siden 1931 er sat al Kraft ind paa at bekæmpe Arbejdsløsheden, og jeg gentager: Vi har ikke faaet Støtte fra Venstres Side i dette Arbejde.

Finansministeren (V. Buhl): Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broyby maa ikke tage fejl af Situationen. Det var ikke af Skræk for det ærede Medlem, at jeg ikke omtalte de Ting, som det ærede Medlem nu pegede paa, men det var, fordi man bør økonomisere med Tiden og kun beskæftige sig med det, der er det væsentlige. Men da det ærede Medlem nu lyser efter disse Punkter, skal jeg gøre nogle Bemærkninger derom.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om den Andel, som Landbruget har haft i de sidste to Aars ekstraordinære Skatter, har jeg udtrykkelig sagt, at disse hovedsagelig gik til Landbruget; jeg sagde i Dag, at et Beløb svarende til $\frac{4}{5}$ af disse Skatter gik til Landbruget, og det er disse forskellige Tilskud, som jeg nærmere har specificeret, og som ikke omfatter Udgifterne ved de forskellige Landbrugsordninger. Jeg er ikke af den Opfattelse, at Udgifterne til Landbrugsordningerne er direkte Tilskud til Landbruget. Men det er min Opfattelse, at visse af disse Udgifter, bl. a. den med Hensyn til Oksekødet, har haft nogen Betydning for Landbruget paa Tidspunkter, hvor man ønskede en Afsætning af disse Produkter. Men der skal ingen Strid være mellem os i saa Henseende. De $\frac{4}{5}$ regner jeg som gaende til Landbruget, og det forekommer mig at være mere end tilstrækkeligt til at accentuere det, som jeg ønsker at accentuere, at Venstre bør holde inde med Forargelsen over disse ekstraordinære Skatter.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Kriselaanene af 1931 og 1932 influerer paa Resultatet af disse Aars Dækningsregler og hele Resultatet af disse Aars Driftsregnskaber, har jeg allerede gjort Bemærkninger herom til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, og det var Grunden til, at jeg ikke gentog dem, saa meget mindre som der formodentlig bliver yderligere Anledning til at komme ind paa det Spørgsmaal, naar de Forslag angaaende Skattnedsættelse, der er bebudet fra konservativ Side, kommer frem. Men min Opfattelse er den, at disse Kriseforanstaltninger fra 1931 og 1932 maa ses i Sammenhæng, og naar man gør det, har man ikke faaet Dækning.

Endelig skal jeg med Hensyn til de fælleskommunale Skatter sige, at det nu engang er saaledes, at det i Lovgivningen og ogsaa i selve Ordet er sllaet fast, at det her drejer sig om kommunale Skatter og om Skatter, der henlægges i en særlig Fond, hvis Forhold til Statskassen reguleres gennem Renteberegning o. s. v. At man har foretaget den Simplificering af hele denne Skatteopkrævning, at man har regnet de kommunale og de statslige Ejendomsskatter sammen og udskriver dem under eet og derefter deler dem med bestemte Brøker mellem de to Kasser, kan jo ikke forandre dette Forhold.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Naturligvis er den højtærede Udenrigsminister og jeg enige om den juridiske Betragtning, at det ikke er muligt for en enkelt Stat ensidigt at ændre sine Forpligtelser. Men det er ogsaa kun en juridisk Betragtning, thi det er ganske klart, at naar Folkeforbundet udvikler sig saaledes, som det har udviklet sig, naar en Række af de Forudsætninger, som har været Baggrunden for Underskrivelsen af Traktaten, ændres, saaledes som det er sket, saa maa man give den svenske Udenrigsminister Ret — og dette er Svaret paa den højtærede Udenrigsministers Bemærkning paa dette Omraade —, naar han siger, at en Lov, som ikke haandhæves paa anden Maade, kan ikke længere betragtes som en Lov paa samme Maade, som man gjorde det tidligere. Og dermed vender man sig fra det formelt juridiske til det reelt politiske i dette Spørgsmaal.

Jeg vilde gerne kunne give Udenrigsministeren Medhold i, at der kunde ligge